

**Затверджено Громадською радою
добročесності 14.04.2026**

**Кандидат на посаду судді
апеляційного суду:**

Соловйов Олег Леонідович
*(суддя Центрального районного суду міста
Маріуполя, відряджений до Печерського
районного суду м. Києва)*

**ВИСНОВОК
про невідповідність кандидата на посаду судді критеріям добročесності та
професійної етики**

Проаналізувавши інформацію про кандидата на посаду судді **Соловйова Олега Леонідовича** (далі – Кандидат), Громадська рада добročесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям добročесності та професійної етики.

1. Кандидат на посаду судді не відповідає критеріям добročесності та професійної етики за показником дотримання етичних норм і бездоганна поведінка у професійній діяльності та особистому житті (пп. 6 п. 17 Єдиних показників для оцінки добročесності та професійної етики судді (кандидата на посаду судді), затверджених рішенням ВРП 17.12.2024 року № 3659/0/15-24).

Кандидат та члени його сім'ї відвідували тимчасово окуповані території України без нагальної потреби, тобто за відсутності критичних та/або невідкладних життєво необхідних обставин, які неможливо усунути в інший спосіб, ніж особистою присутністю на цих територіях, попри загрозу безпеці власній, близьких осіб та національній безпеці України.

(пп. 1.5. п. 1 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям добročесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради добročесності від 16.12.2020; індикатор 17 переліку індикаторів ВККС і ГРД, які вказують на недобročесність, затвердженого 09.11.2023).

Відповідно до інформації, що міститься у суддівському досьє, Кандидат, його дружина та дитина здійснювали поїздки на територію тимчасово окупованої АР Крим в період 2014-2018 років.

Кандидат, щонайменше, 13 разів в період з 2014 по 2017 роки здійснював поїздки на територію тимчасово окупованої АР Крим. Дружина Кандидата разом із донькою щонайменше, 6 разів в період з 2014 по 2018 роки здійснювали поїздки на територію тимчасово окупованої АР Крим.

Громадська рада доброчесності наголошує на тому, що суддя має особливий статус у суспільстві і є носієм конфіденційної інформації (зокрема, повним доступом до судових реєстрів) а, відтак, є особою, до якої мають особливу зацікавленість представники спецслужб російської федерації.

В комплексі всі ці обставини означають наявність в діях Кандидата ознак дій, які можуть нести загрозу національним інтересам держави Україна. Громадська рада доброчесності висловлює глибокий сумнів у тому, що непоодинокі виїзди на тимчасово окуповану територію Автономної Республіки Крим у 2014-2017 роках можна пояснити тим, що такі поїздки не були заборонені решті громадян України, адже діючий суддя має керуватись принципами підвищеної відповідальності й усвідомлення всіх існуючих ризиків для нього особисто і для національних інтересів держави. Тим більше, що ця ситуація має обтяжуючі обставини – Кандидат виїздив на ТОТ (АР Крим) разом із членами своєї сім'ї – дружиною й донькою, що становило загрозу і для них.

Також Громадська рада доброчесності наголошує, що перебування близьких родичів діючих представників державної влади України на тимчасово окупованих територіях України ставить у вразливе становище представників української влади, включно з суддями, оскільки не лише наражає на небезпеку родичів посадовців, а й може створити ситуацію, коли спецслужби росії можуть використати цих самих близьких родичів у якості інструменту впливу на суддів. В даному разі – на Кандидата.

Водночас, такі поїздки не могли не супроводжуватись контактами з представниками окупаційних сил рф, зокрема прикордонниками та митниками рф. Не виключено, що й з представниками фсб рф, які часто проводили опитування українських громадян на пунктах переходу адмінмежі з окупованим Кримом, з'ясовуючи мету поїздки та інші обставини в'їзду громадян України на тимчасово окуповані території. Окрім того, під час таких поїздок дуже важко було уникнути сплати грошей Кандидатом та членами його сім'ї в окупаційний бюджет, купуючи пальне, продукти харчування, сплачуючи за проїзд, оренду житла, туристичний збір тощо. Фінансування бюджету окупаційної адміністрації Громадська рада доброчесності вважає несумісним із статусом українського судді.

В умовах збройної агресії рф проти України, що триває, «нагальність потреби» відвідування тимчасово окупованих територій України в кожному конкретному випадку має оцінюватися з огляду на прогнозовані ризики та загрози насамперед безпосередньо життю і здоров'ю особи (судді/кандидата), а також державній безпеці та національним інтересам України у разі затримання такої особи, її вербування тощо.

Громадяни України, які відвідували тимчасово окуповані території України, підлягали обов'язковим «фільтраційним заходам» спецслужб держави-агресора. Головне управління розвідки Міністерства оборони України наголошує, що представники органів державної влади (зокрема судової), зважаючи на специфіку їхньої діяльності та доступ до чутливої інформації, а також особи, з якими вони спілкуються чи перебувають у родинних і дружніх стосунках, становлять особливий інтерес для спецслужб держави-агресора.

Отже, перебування вказаних осіб на тимчасово окупованих територіях України з високою ймовірністю може створити ризики виникнення загроз їхньому життю та здоров'ю, здійснення підходів і вербувальних пропозицій з боку спецслужб держави-агресора під різними приводами, у тому числі з використанням засобів впливу у вигляді шантажу.

Нагальна потреба відвідування тимчасово окупованих територій - виключна ситуація/життєва необхідність, коли особа має вагомі причини для перебування в цих регіонах, незважаючи на загрозу власній безпеці, близьким особам та національній безпеці України. Вказану потребу неможливо задовольнити в інший спосіб, без особистого відвідування цих територій.

Згідно з Конституцією та законами України суддя має особливий (спеціальний) правовий статус, який характеризується наявністю певних вимог, обмежень щодо зайняття цієї посади та гарантій його діяльності. Унормовані на сьогодні такі вимоги і обмеження стосуються переважно корупційної складової та умовних етичних принципів, але не враховують реальних і прогнозованих чинників вербувальної уразливості діючих суддів і кандидатів на посаду судді, а також національної самосвідомості та громадянської позиції.

Попри відсутність прямої заборони закону на відвідування окупованих територій, Громадська рада доброчесності погоджується з позицією Головного управління з протидії системним загрозам управлінню державою Департаменту захисту національної державності СБУ про те, що в умовах збройної агресії РФ проти України будь-яка так звана «нагальність потреби» такого виїзду неспівставна з прогнозованими ризиками і загрозами, насамперед безпосередньо життю і здоров'ю особи (судді/кандидата), а також державній безпеці та національним інтересам України у разі затримання такої особи, її вербування тощо.

Подібні поїздки без нагальної необхідності, по-перше, створювали ризики для незалежності Кандидата й наражали його на ризик опинитись під впливом спецслужб країни-агресора, по-друге, демонстрували зневажливе ставлення з боку сім'ї Кандидата до громадянського консенсусу щодо публічного осуду агресивних дій РФ і дотримання негласного принципу утримання від поїздок на тимчасово окуповану територію.

Одними з показників, які визначають відповідність судді критерію професійної етики, є дотримання поведінки, що забезпечує довіру до суддівської посади та авторитет правосуддя, а також дотримання суддівської етики.

Відповідно до статті 3 Кодексу суддівської етики суддя має докладати всіх зусиль до того, щоб, на думку обізнаного та розсудливого стороннього спостерігача, його поведінка була бездоганною.

Крім того, підпунктом 3.1 Бангалорських принципів поведінки судді від 19.05.2006, схвалених Резолюцією Економічної та Соціальної Ради ООН від 27.07.2006 № 2006/23 (далі – Бангалорські принципи), визначено, що суддя повинен демонструвати поведінку, бездоганну навіть з точки зору стороннього спостерігача.

Згідно з підпунктом 4.2 Бангалорських принципів постійна увага з боку суспільства покладає на суддю обов'язок прийняти ряд обмежень, і, незважаючи на те, що пересічному громадянину ці обов'язки могли б здатися обтяжливими, суддя приймає їх добровільно та охоче. Поведінка судді має відповідати високому статусу його посади.

Рада суддів України в Коментарі до Кодексу суддівської етики, затвердженому рішенням Ради суддів України від 4 лютого 2016 року № 1, окремо наголосила, що численними є ситуації, коли та чи інша дія прямо не заборонена законом, але є ризик такого сприйняття, формування враження, яке підірвало б довіру до суду.

Водночас кожному громадянину України, а особливо особі, яка здійснює правосуддя в інтересах її громадян, слід усвідомлювати, що в межах окупованих територій збройні формування російської федерації та створені нею окупаційні адміністрації встановили власні контроль і правила. Відвідування окупованої території передбачає, що весь термін перебування на ній особа фактично вимушена жити за правилами окупанта та бути йому підконтрольною.

При цьому, окупаційна влада різними методами намагається завоювати підтримку та довіру місцевого населення, підкорити та залякати незгідних. До того ж, окупація зазвичай супроводжується інтенсивною пропагандою, підбуренням до зрадницьких вчинків і насильства щодо співвітчизників.

Враховуючи викладене, Громадською радою доброчесності не встановлено існування виключних обставин чи життєвої необхідності, які б об'єктивно виправдовували перебування Кандидата та членів його сім'ї на тимчасово окупованій території. Вказане є підставою для висновку про невідповідність Кандидата критеріям професійної етики та доброчесності.

2. Кандидат на посаду судді не відповідає критеріям доброчесності та професійної етики за показниками дотримання етичних норм і бездоганна поведінка у професійній діяльності та особистому житті та сумлінність (пп. 4 п. 19, пп. 2 п. 17 Єдиних показників для оцінки доброчесності та професійної етики судді (кандидата на посаду судді), затверджених рішенням ВРП 17.12.2024 № 3659/0/15-24).

Кандидат не дотримувався етичних норм, допускаючи поведінку, яка могла викликати обґрунтований сумнів у звичайної розсудливої людини, зокрема, що він здатен виконувати свої обов'язки чесно, неупереджено, незалежно й компетентно. Кандидат не утримувався від діяльності, яка унеможливорює належне виконання посадових обов'язків та інших повноважень.

(підпункт 6.5 п. 6 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, Затверджених рішенням

Громадської ради доброчесності від 16.12.2020; індикатор 8 Переліку індикаторів ВККС і ГРД, які вказують на недоброчесність, затвердженого 09.11.2023).

Кандидат 30.03.2012 брав участь у семінарі на тему «Про застосування місцевими судами законодавства, Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод у тому числі, щодо дотримання розумних строків розгляду кримінальних справ, по яким особи утримуються під вартою, а також практики Європейського суду з прав людини за зверненнями громадян проти України», проте у вказаний період ухвалив 17 судових рішень.

ПІБ судді: Соловйов О.Л.

Судове рішення

Реєстраційний № рішення:

Період ухвалення (постановлення): з 30.03.2012 по 30.03.2012

Період надходження: з по

Форма судового рішення:

Справа №:

Статус сторін судового процесу:

За заданими параметрами пошуку знайдено документів: 18

Пошук

Сортування: Кількість записів на сторінці:

[Використовувати інформаційно-правову електронну базу:](#) [Відгуки про роботу сайту](#)

Постачальник посилань:

« < 1 > »

№ рішення	Форма судового рішення	Дата ухвалення рішення	Дата набрання законної сили	Форма судочинства	№ судової справи	Назва суду	Суддя
22379688	Ухвала	30.03.2012	30.03.2012	Цивільне	0519/3375/2012	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.
22379702	Ухвала	30.03.2012	30.03.2012	Цивільне	519/1699/12	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.
22379707	Ухвала	30.03.2012	05.04.2012	Цивільне	2-6350/11	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.

(Одне рішення із 18 було ухвалено іншим складом суду)

Кандидат 01.06.2012 брав участь у семінарі на тему «Про застосування законодавства про корупційні правопорушення, а також про практику розгляду місцевими судами Донецької області скарг на рішення, дії та бездіяльність державного виконавця чи іншої посадової особи державної виконавчої служби», проте ним у вказаний період ухвалив 17 судових рішень.

ПІБ судді: Соловйов О.Л.

Судове рішення

Реєстраційний № рішення:

Період ухвалення (постановлення) з: 01.06.2012 по: 01.06.2012

Період надходження з: по:

Форма судового рішення:

Справа №:

Статуси сторін судового процесу:

За заданими параметрами пошуку знайдено документів: 17

Пошук **Очистити**

Сортування: за релевантністю

Кількість записів на сторінці: 25

[Використовувати інформаційно-правову електронну базу:](#) так

[Відгуки про роботу сайту](#)

Постачальник посилань:

« < 1 > »

№ рішення	Форма судового рішення	Дата ухвалення рішення	Дата набрання законної сили	Форма судочинства	№ судової справи	Назва суду	Суддя
24393159	Ухвала	01.06.2012	01.06.2012	Цивільне	0519/5537/2012	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.
24393083	Ухвала	01.06.2012	01.06.2012	Цивільне	0519/5540/2012	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.
24706998	Постанова	01.06.2012	12.06.2012	Справи про адміністративні правопорушення	0519/5776/2012	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.

Кандидат 31.08.2012 брав участь у семінарі на тему «Вивчення положень нового кримінального процесуального кодексу України: «Поняття і критерії розумних строків кримінального провадження. Процесуальні строки» та «Заходи забезпечення кримінального провадження та підстави їх застосування». Запобіжні заходи, затримання особи», проте ним у вказаний період ухвалив 16 судових рішень.

ПІБ судді: Соловйов О.Л.

Судове рішення

Реєстраційний № рішення:

Період ухвалення (постановлення) з: 31.08.2012 по: 31.08.2012

Період надходження з: по:

Форма судового рішення:

Справа №:

Статуси сторін судового процесу:

За заданими параметрами пошуку знайдено документів: 16

Пошук **Очистити**

Сортування: за релевантністю

Кількість записів на сторінці: 25

[Використовувати інформаційно-правову електронну базу:](#) так

[Відгуки про роботу сайту](#)

Постачальник посилань:

« < 1 > »

№ рішення	Форма судового рішення	Дата ухвалення рішення	Дата набрання законної сили	Форма судочинства	№ судової справи	Назва суду	Суддя
25808562	Постанова	31.08.2012	17.09.2012	Кримінальне	0519/9261/2012	Центральний районний суд міста Маріуполя	
25808625	Постанова	31.08.2012	17.09.2012	Кримінальне	0519/9245/2012	Центральний районний суд міста Маріуполя	
25808960	Постанова	31.08.2012	17.09.2012	Кримінальне	0519/9166/2012	Центральний районний суд міста Маріуполя	

Кандидат 26.10.2012 брав участь у семінарі на тему «Вивчення положень нового КПК України: докази і доказування, судові провадження в першій інстанції», проте у вказаний період ухвалив 16 судових рішень.

ПІБ судді: Соловйов О.Л.

Судове рішення

Реєстраційний № рішення:

Період ухвалення (постановлення): з 26.10.2012 по 26.10.2012

Період надходження: з по

Форма судового рішення:

Справа №:

Статуси сторін судового процесу:

За заданими параметрами пошуку знайдено документів: 16

Пошук Очистити

Сортування: Кількість записів на сторінці: 25

[Використовувати інформаційно-правову електронну базу:](#) [Відгуки про роботу сайту](#)

Постачальник посилань:

« < 1 > »

№ рішення	Форма судового рішення	Дата ухвалення рішення	Дата набрання законної сили	Форма судочинства	№ судової справи	Назва суду	Суддя
27007497	Рішення	26.10.2012	07.11.2012	Цивільне	0519/11240/2012	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.
27007502	Рішення	26.10.2012	06.11.2012	Цивільне	0519/11435/2012	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.
27452242	Ухвала	26.10.2012	26.10.2012	Цивільне	0519/11662/2012	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.

Кандидат 29.03.2013 брав участь у семінарі на тему «Особливості застосування законодавства при розгляді цивільних та кримінальних справ місцевими судами Донецької області», проте ним у вказаний період ухвалив 12 судових рішень.

ПІБ судді Соловйов О.Л.

Судове рішення

Реєстраційний № рішення

Період ухвалення (постановлення) з 29.03.2013 по 29.03.2013

Період надходження з по

Форма судового рішення Оберіть

Справа №

Статуси сторін судового процесу Оберіть

За заданими параметрами пошуку знайдено документів: 12

Пошук Очистити

Сортування: за релевантністю

Кількість записів на сторінці: 25

[Використовувати інформаційно-правову електронну базу:](#) так

[Відгуки про роботу сайту](#)

Постачальник посилань: Ліга Закон

« < 1 > »

№ рішення	Форма судового рішення	Дата ухвалення рішення	Дата набрання законної сили	Форма судочинства	№ судової справи	Назва суду	Суддя
30308802	Рішення	29.03.2013	23.04.2013	Цивільне	263/980/13- ц	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.
30297808	Ухвала	29.03.2013		Адміністративне	263/3092/13-а	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.
30308815	Ухвала	29.03.2013	04.04.2013	Цивільне	263/2711/13-ц	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.

Кандидат у період з 01.04.2013 по 12.04.2013 проходив підготовку суддів призначених на посаду вперше за програмою для суддів місцевих судів, проте ним у вказаний період ухвалив 58 судових рішень.

ПІБ судді Соловйов О.Л.

Судове рішення

Реєстраційний № рішення

Період ухвалення (постановлення) з 01.04.2013 по 12.04.2013

Період надходження з по

Форма судового рішення Оберіть

Справа №

Статуси сторін судового процесу Оберіть

За заданими параметрами пошуку знайдено документів: 58

Пошук Очистити

Сортування: за релевантністю

Кількість записів на сторінці: 25

[Використовувати інформаційно-правову електронну базу:](#) так

[Відгуки про роботу сайту](#)

Постачальник посилань: Ліга Закон

« < 1 2 3 > »

№ рішення	Форма судового рішення	Дата ухвалення рішення	Дата набрання законної сили	Форма судочинства	№ судової справи	Назва суду	Суддя
30450499	Ухвала	01.04.2013	05.04.2013	Цивільне	263/1395/13-ц	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.
30355710	Ухвала	01.04.2013	05.04.2013	Цивільне	263/1487/13-ц	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.
30355890	Ухвала	01.04.2013	05.04.2013	Цивільне	263/1581/13-ц	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.

Кандидат 01.11.2013 брав участь у семінарі на тему «Проблемні питання застосування КПК України», проте у вказаний період ухвалив 10 судових рішень.

ПІБ судді: Соловйов О.Л.

Судове рішення

Реєстраційний № рішення:

Період ухвалення (постановлення) з: 01.11.2013 по: 01.11.2013

Період надходження з: по:

Форма судового рішення:

Справа №:

Статуси сторін судового процесу:

За заданими параметрами пошуку знайдено документів: 10

Пошук Очистити

Сортування: за релевантністю

Кількість записів на сторінці: 25

[Використовувати інформаційно-правову електронну базу:](#) так

[Відгуки про роботу сайту](#)

Постачальник посилань:

« < 1 > »

№ рішення	Форма судового рішення	Дата ухвалення рішення	Дата набрання законної сили	Форма судочинства	№ судової справи	Назва суду	Суддя
35887828	Ухвала	01.11.2013	01.11.2013	Цивільне	263/11215/13-ц	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.
34538206	Ухвала	01.11.2013	01.11.2013	Цивільне	263/11297/13-ц	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.
35292643	Рішення	01.11.2013	03.12.2013	Цивільне	263/9724/13-ц	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.

Кандидат 26.11.2013 брав участь у семінарі на тему «Практика застосування норм кодексу адміністративного судочинства України», проте у вказаний період ухвалив 4 судові рішення.

ПІБ судді: Соловйов О.Л.

Судове рішення

Реєстраційний № рішення:

Період ухвалення (постановлення) з: 26.11.2013 по: 26.11.2013

Період надходження з: по:

Форма судового рішення:

Справа №:

Статуси сторін судового процесу:

За заданими параметрами пошуку знайдено документів: 4

Пошук Очистити

Сортування: за релевантністю

Кількість записів на сторінці: 25

[Використовувати інформаційно-правову електронну базу:](#) так

[Відгуки про роботу сайту](#)

Постачальник посилань:

« < 1 > »

№ рішення	Форма судового рішення	Дата ухвалення рішення	Дата набрання законної сили	Форма судочинства	№ судової справи	Назва суду	Суддя
35632401	Рішення	26.11.2013	21.01.2014	Цивільне	263/10571/13-ц	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.
35632463	Рішення	26.11.2013	06.12.2013	Цивільне	263/11347/13-ц	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.
35632443	Рішення	26.11.2013	21.01.2014	Цивільне	263/10340/13-ц	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.
55586080	Постанова	26.11.2013	09.12.2013	Справи про адміністративні правопорушення	263/11738/13-п	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.

Кандидат у період з 07.04.2014 по 18.04.2014 проходив підготовку суддів, призначених на посаду вперше, за програмою для суддів місцевих судів, проте у вказаний період ухвалив 31 судові рішення.

ПІБ судді: Соловйов О.Л.

Судове рішення

Реєстраційний № рішення:

Період ухвалення (постановлення) з: 07.04.2014 по: 18.04.2014

Період надходження з: по:

Форма судового рішення:

Справа №:

Статус сторін судового процесу:

За заданими параметрами пошуку знайдено документів: 31

Пошук

Сортування: Кількість записів на сторінці: 25

[Використовувати інформаційно-правову електронну базу:](#) [Відгуки про роботу сайту](#)

Постачальник посилань:

« < 1 2 > »

№ рішення	Форма судового рішення	Дата ухвалення рішення	Дата набрання законної сили	Форма судочинства	№ судової справи	Назва суду	Суддя
38182084	Рішення	07.04.2014	22.04.2014	Цивільне	263/2453/14-ц	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.
38330874	Ухвала	07.04.2014	07.04.2014	Цивільне	263/1983/14-ц	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.
38328036	Рішення	07.04.2014	18.04.2014	Цивільне	263/1983/14-ц	Центральний районний суд міста Маріуполя	Соловйов О. Л.

Кандидат 19.10.2018 взяв участь у семінарі на тему «Суд і медіація, можливості та перспективи», проте ним у вказаний постановив дві ухвали у справах: № [242/5744/17](#), № [263/7250/18](#).

Кандидат 28.01.2021 проходив періодичне навчання слідчих суддів місцевих загальних судів з метою підвищення рівня кваліфікації на тему: «Проблемні питання призначення та проведення судових експертиз у кримінальних та цивільних справах», проте у цей період постановив ухвалу у справі № [263/986/21](#), виніс постанову у справі № [263/451/21](#), ухвалив рішення у справі № [263/801/21](#).

Кандидат 01.07.2022 проходив періодичне навчання – брав участь у тренінгу на тему «Суддівська етика», проте у вказаний період постановив дві ухвали та виніс дві постанови.

ПІБ судді: Соловйов О.Л.

Судове рішення

Реєстраційний № рішення:

Період ухвалення (постановлення) з: 01.07.2022 по: 01.07.2022

Період надходження з: по:

Форма судового рішення:

Справа №:

Статуси сторін судового процесу:

За заданими параметрами пошуку знайдено документів: 4

Пошук Очистити

Сортування: за релевантністю

Кількість записів на сторінці: 25

[Використовувати інформаційно-правову електронну базу:](#) так

[Відгуки про роботу сайту](#)

Постачальник посилань:

« < 1 > »

№ рішення	Форма судового рішення	Дата ухвалення рішення	Дата набрання законної сили	Форма судочинства	№ судової справи	Назва суду	Суддя
105039768	Постанова	01.07.2022	12.07.2022	Справи про адміністративні правопорушення	754/4879/22	Деснянський районний суд міста Києва	Соловйов О. Л.
105032872	Постанова	01.07.2022	12.07.2022	Справи про адміністративні правопорушення	754/4887/22	Деснянський районний суд міста Києва	Соловйов О. Л.
105039784	Ухвала	01.07.2022	07.07.2022	Кримінальне	754/5017/22	Деснянський районний суд міста Києва	
105097144	Ухвала	01.07.2022	01.07.2022	Кримінальне	754/4857/22	Деснянський районний суд міста Києва	

Кандидат у період з 11.07.2022 по 15.07.2022 проходив періодичне навчання на тему «Захист прав людини в умовах збройного конфлікту в Україні», проте у цей період ухвалив 10 судових рішень.

ПІБ судді: Соловйов О.Л.

Судове рішення

Реєстраційний № рішення:

Період ухвалення (постановлення) з: 11.07.2022 по: 15.07.2022

Період надходження з: по:

Форма судового рішення:

Справа №:

Статуси сторін судового процесу:

За заданими параметрами пошуку знайдено документів: 10

Пошук Очистити

Сортування: за релевантністю

Кількість записів на сторінці: 25

[Використовувати інформаційно-правову електронну базу:](#) так

[Відгуки про роботу сайту](#)

Постачальник посилань:

« < 1 > »

№ рішення	Форма судового рішення	Дата ухвалення рішення	Дата набрання законної сили	Форма судочинства	№ судової справи	Назва суду	Суддя
105212889	Ухвала	11.07.2022	11.07.2022	Кримінальне	754/5155/22	Деснянський районний суд міста Києва	
105212902	Ухвала	11.07.2022	11.07.2022	Кримінальне	754/5224/22	Деснянський районний суд міста Києва	
105237931	Ухвала	11.07.2022	25.10.2022	Кримінальне	754/5285/22	Деснянський районний суд міста Києва	

Кандидат 03.07.2023 проходив періодичне навчання на тему: «Проблемні питання призначення судових експертиз», проте у вказаний період постановив ухвалу у справі № [754/2876/23](#).

Кандидат 26.01.2024 проходив періодичне навчання суддів місцевих загальних судів та апеляційних судів з метою підвищення рівня їхньої кваліфікації на апробації семінару на тему : Злочини проти основ національної безпеки України в умовах війни та окупації», проте у вказаний період ухвалив 5 судових рішень.

ПІБ судді: Соловйов О.Л.

Судове рішення

Реєстраційний № рішення:

Період ухвалення (постановлення) з: 26.01.2024 по: 26.01.2024

Період надходження з: по:

Форма судового рішення:

Справа №:

Статус сторін судового процесу:

За заданими параметрами пошуку знайдено документів: 5

Пошук

Сортування: Кількість записів на сторінці: 25

[Використовувати інформаційно-правову електронну базу:](#) [Відгуки про роботу сайту](#)

Постачальник посилань:

« < 1 > »

№ рішення	Форма судового рішення	Дата ухвалення рішення	Дата набрання законної сили	Форма судочинства	№ судової справи	Назва суду	Суддя
116607790	Ухвала	26.01.2024	26.01.2024	Кримінальне	754/1280/24	Деснянський районний суд міста Києва	
116562191	Ухвала	26.01.2024	26.01.2024	Кримінальне	754/1308/24	Деснянський районний суд міста Києва	
116562184	Постанова	26.01.2024	06.02.2024	Справи про адміністративні правопорушення	754/305/24	Деснянський районний суд міста Києва	Соловйов О. Л.
116571209	Вирок	26.01.2024	01.03.2024	Кримінальне	754/1059/24	Деснянський районний суд міста Києва	
116571216	Ухвала	26.01.2024	01.02.2024	Кримінальне	754/1063/24	Деснянський районний суд міста Києва	

З цього приводу Кандидат у своїх письмових поясненнях у межах права на відповідь зазначив:

«Під час проходження навчання на протязі 2012-2014 років, а також у 2018, 2021 роках мною ухвалювались судові рішення, що було обумовлено хибною практикою розповсюдженою серед суддів Донецької області, які були орієнтовані на необхідність неухильного дотримання процесуальних строків розгляду справ. Організація навчання на базі Апеляційного суду Донецької області, із розташуванням у м. Маріуполі, створювало умови, за яких ставало можливим здійснення розгляду справ по суті, поза навчальним процесом. Передумовою зазначених дій було надмірне навантаження, здійснення правосуддя за відсутності помічника та постійно закріпленого секретаря, що створювало

умови за яких відкладення розгляду простих та незначних за складністю справ було невиправданою тяганиною».

Громадська рада доброчесності відзначає, що здійснення правосуддя є виключною компетенцією судді, який особисто несе відповідальність за ухвалення кожного рішення. Фактична неможливість фізичної присутності Кандидата в суді у дні, коли він проходив навчання в іншому місці, ставить під сумнів реальність його участі у розгляді справ та ухваленні відповідних рішень. Такі дії свідчать про недотримання базових стандартів належної організації судової діяльності та можуть свідчити про формальний підхід до відправлення правосуддя, що є несумісним із принципами незалежності, сумлінності й особистої відповідальності судді.

Таким чином, наявність зазначених розбіжностей може свідчити або про формальне ставлення Кандидата до процесу професійного навчання, або ж про недобросовісне ставлення до здійснення правосуддя. Обидва варіанти є несумісними з принципами професійної доброчесності, відповідальності та сумлінності судді, що в цілому дає підстави вважати такі дії порушенням стандартів суддівської доброчесності.

Громадська рада доброчесності зазначає, що подібна практика **підриває суспільну довіру до судової влади**, оскільки створює враження імітації здійснення правосуддя. Вона суперечить очікуванням громадян на відкритий, чесний та відповідальний суд, який забезпечує справедливий розгляд справ у межах розумних строків і з належною участю судді.

Враховуючи викладене, Громадська рада доброчесності доходить висновку, що зазначені обставини свідчать про наявність ознак недоброочесності у діях Кандидата, оскільки вони порушують засадничі принципи професійної етики судді, норми поведінки, що забезпечують довіру суспільства до суду, та принцип особистої відповідальності за здійснення правосуддя.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка сама по собі не стала підставою для висновку, але потребує пояснення з боку Кандидата.

1. Кандидат в декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (далі — майнова декларація) за [2024](#) рік задекларував легковий автомобіль Mercedes-benz Модель: E200 1993 року випуску, право користування на який він набув 18.06.2024. Власником цього транспортного засобу є _____.

З приводу підстав користування вказаним транспортним засобом Кандидат у своїх письмових поясненнях у межах права на відповідь зазначив:

*«В декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування за 2024 рік, мною відображено безоплатне користування транспортним засобом Mercedes-benz Модель: E200 1993 року випуску, який належить _____ .
Остання, станом на 2024 рік працювала моїм помічником під час відрядження до Деснянського районного суду м. Києва. Використання належного їй автомобіля носило*

разовий характер, та було обумовлено необхідністю організації технічного обслуговування. Враховуючи, що замовником послуг на СТО я виступав особисто, з метою виключення будь-яких сумнівів у стороннього спостерігача в доброчесності судді, мною було прийнято рішення в необхідності декларування даного факту використання ТЗ».

На переконання Громадської ради доброчесності декларування Кандидатом легкового автомобіля своєї помічниці через те, що він був замовником послуг з технічного обслуговування виглядає сумнівним. Оскільки разове використання транспортного засобу виключно з метою організації його технічного обслуговування не узгоджується з природою декларування, як інструменту фінансового контролю. Сам по собі факт виступу замовником послуг на СТО не створює правових підстав користування транспортним засобом у розумінні антикорупційного законодавства.

У зв'язку з цим, обставини декларування вказаного транспортного засобу потребують додаткових пояснень з боку Кандидата.

2. Відповідно до майнових декларацій Кандидата за 2023-2025 роки встановлено, що останньому у тимчасове користування було надано житло.

Так, відповідно до майнової декларації за [2023](#) рік Кандидату у користування (тимчасове проживання ВПО) з 22.11.2023 передано квартиру загальною площею 41,5 кв. м, розташовану у м. Києві.

Відповідно до майнової декларації за [2024](#) рік Кандидату у користування (тимчасове проживання ВПО) з 01.11.2024 передано квартиру загальною площею 57,8 кв. м, розташовану у м. Києві.

З приводу користування вказаними об'єктами нерухомого майна Кандидат у своїх письмових поясненнях у межах права на відповідь зазначив:

«В деклараціях за 2023 та 2024 роки, мною було задекларовано використання двох квартир, розташованих по пр.-ту _____, у м. Києві, наданих Печерською РДА для проживання ВПО. На підставі Розпорядження № _____ від 20.11.2023 у тимчасове користування на строк до одного року було надано квартиру № _____, яку за спливом терміну проживання змінили на квартиру № _____, відповідно до Розпорядження № _____ від 14.10.2024».

3. Кандидат у своїх майнових деклараціях за [2015-2025](#) роки декларує легковий автомобіль Chevrolet Lacetti 2012 року випуску, як об'єкт спільної сумісної власності. Співвласниками цього транспортного засобу зазначено Кандидата та його нині колишню дружину.

З цього приводу Кандидат у своїх письмових поясненнях у межах права на відповідь зазначив:

«Декларування автомобіля Chevrolet Lacetti 2012 року випуску мною здійснюється з часу набуття права власності мою колишньою дружиною, оскільки є об'єктом спільної сумісної власності».

...

Номінальними власниками автомобіля являються я та моя колишня дружина у рівних частках, фактичний розподіл спільного майна подружжя не здійснювався, оскільки використовується для забезпечення потреб двох малолітніх дітей».

З наданих Кандидатом пояснень вбачається, що фактично власником транспортного засобу за правовстановлюючими документами є безпосередньо його нині колишня дружина.

Водночас під час внесення інформації до майнових декларацій Кандидат не врахував положення пункту 68 роз'яснень Національного агентства з питань запобігання корупції від 29.12.2021 № 11 «Щодо застосування окремих положень Закону України «Про запобігання корупції» стосовно заходів фінансового контролю (подання декларації, повідомлення про суттєві зміни в майновому стані, повідомлення про відкриття валютного рахунку)», де зазначено, що належність об'єкта суб'єкту декларування та/або члену його сім'ї на праві спільної власності **визначається на підставі правовстановлюючих документів, а не Сімейного кодексу України.**

На переконання Громадської ради доброчесності, Кандидат під час заповнення майнових декларацій неналежним чином підійшов до внесення відомостей щодо власників об'єкта рухомого майна, що свідчить про недостатню уважність до вимог фінансового контролю.

У свою чергу, відповідно до [рішення](#) Приморського районного суду м. Маріуполя Донецької області від 26.06.2019 у справі № 266/1451/19 шлюб між Кандидатом та його дружиною розірвано. У зв'язку з цим, виникає питання щодо наявності підстав для декларування вказаного об'єкта нерухомого майна.

4. Кандидат у своїх майнових деклараціях за [2015-2018](#) роки декларує всі отримані ним та його дружиною (нині колишньою) доходи як об'єкти спільної сумісної власності.

З цього приводу Кандидат у своїх письмових поясненнях у межах права на відповідь зазначив:

«У майнових деклараціях за 2015-2018 роках отримані доходи у вигляді заробітної плати, мною визначались як об'єкти спільної власності, оскільки на той час перебував у зареєстрованому шлюбі, та відповідно до ч. 2 ст. 61 СК України «Об'єктом права спільної сумісної власності є заробітна плата, пенсія, стипендія, інші доходи, одержані одним із подружжя».

У цьому випадку Кандидат мав декларувати отримані доходи як такі, що належать безпосередньо тому з подружжя, хто їх фактично отримав, а не як об'єкти спільної сумісної власності. Вказане свідчить про недостатню сумлінність Кандидата під час заповнення майнових декларацій і має бути враховано під час його співбесіди.

5. Кандидат у своїх майнових деклараціях за [2015-2025](#) роки декларує тільки доходи, при цьому інформація про наявність у нього будь-яких грошових активів на кінець звітних періодів відсутня.

З боку стороннього спостерігача виникає обґрунтований сумнів, що у Кандидата на кінець звітних періодів не залишалось будь-яких грошових активів з урахуванням того, що за весь період ним не здійснювались видатки на покупку будь-якого об'єкту рухомого чи нерухомого майна.

З цього приводу Кандидат у своїх письмових поясненнях у межах права на відповідь зазначив:

«Відсутність заощаджень та видатків на покупку будь-яких об'єктів рухомого та нерухомого майна, обумовлено наявністю двох малолітніх дітей, утримання яких відбувається в умовах ВПО».

На переконання Громадської ради доброчесності вказані обставини потребують додаткових пояснень з боку Кандидата з метою усунення потенційного сумніву з боку стороннього спостерігача щодо повноти відображення грошових активів та відповідності задекларованого способу життя отриманим доходам.

6. Кандидат у своїх деклараціях доброчесності за 2016 та 2017 роки (п. 17) підтвердив, що не приймав одноособово або у складі колегії суддів рішення, передбачені ст. 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні». При цьому, у п. 18 вказаних декларації Кандидат зазначив, що не підтверджує проходження перевірки відповідно до Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», за результатами якої не встановлено фактів, що свідчать про порушення мною присяги судді, та не виявлено підстав для притягнення до дисциплінарної відповідальності.

З цього приводу Кандидат у своїх письмових поясненнях у межах права на відповідь зазначив:

«В деклараціях доброчесності за 2016 та 2017 роки, у п. 18 мною було зазначено, що я не підтверджую проходження перевірки відповідно до Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні». Наведене було обумовлено, формулюванням питання за п. 18 Декларації доброчесності, який станом на відповідні роки було викладено в наступній редакції: «Мною пройдено перевірку відповідно до Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», за результатами якої не встановлено фактів, що свідчать про порушення мною присяги судді, та не виявлено підстав для притягнення мене до дисциплінарної відповідальності». З огляду на те, що Маріупольською об'єднаною державною податковою інспекцією Головного управління Міндоходів у Донецькій області 05.02.2015 було складено висновок про невідповідність вартості зареєстрованого майна розміру моїх доходів отриманих із законних джерел, який в подальшому був скасований судом, разом з тим створювало умови за яких відображення зазначеної інформації в Декларації доброчесності за 2016 -2017 роки було необхідним».

На переконання Громадської ради доброчесності вказані обставини потребують додаткових пояснень з боку Кандидата.

7. У 2021 році Кандидат захистив дисертацію на тему «Позовне провадження у господарському судочинстві» (реєстраційний номер у базі – 0821U102142).

Під час дослідження змісту наукової роботи Громадська рада доброчесності виявила прояви академічної недоброчесності Кандидата у вигляді плагіату.

Інформація щодо виявлених проявів академічної недоброчесності Кандидата відображена у Таблиці 1.

Таблиця 1

ТЕКСТ ДИСЕРТАЦІЇ	ДЖЕРЕЛО ЗАПОЗИЧЕНЬ
С. 62	Адамчук Н. Українське наказне провадження: реальний стан та перспективи його реформування // Студентські публікації, Інститут права ім.І. Малиновського від 11.05.2012 https://naub.oa.edu.ua/ukrajinske-nakazne-provadzhennyarealnyj-stan-ta-perspektyvy-joho-reformuvannya/
Основним недоліком наказного провадження в Україні <u>слід вважати</u> те, що в разі виявлення в судовому засіданні спору про право суддя відмовляє у видачі судового наказу, після чого кредитор може подати позов із тих же підстав у порядку позовного провадження, що перетворює такий вид судочинства на невинуватий і нелогічний спосіб захисту громадянами своїх прав та інтересів.	Основним недоліком наказного провадження в Україні <u>є</u> те, що законодавець, урегульовуючи та спрощуючи процедуру видачі судового наказу, не дотримався цього ж принципу при регулюванні процедури скасування судового наказу. При розгляді заяви про скасування судового наказу проводиться відкрите судове засідання, викликаються сторони, досліджуються обставини справи. При цьому, у разі виявлення в судовому засіданні спору про право суддя відмовляє у видачі судового наказу, після чого кредитор може подати позов з тих же підстав в порядку позовного провадження. Очевидно, що така процедура значною мірою затягує та ускладнює процедуру наказного провадження. А, враховуючи перспективу його трансформації у позовне, такий вид цивільного судочинства ризикує стати невинуватим та нелогічним способом захисту громадянами своїх суб'єктивних прав
С. 62	Згама А. О. Про застосування спрощеної процедури в господарському судочинстві // Актуальні проблеми держави і права : зб. наук. пр. 2014. Вип. 73. С. 182–187.

Зазначимо, що європейське законодавство, зокрема регламент ЄС No 1896/2006, а також національне законодавство багатьох країн передбачають можливість здійснення наказного провадження в торгових (економічних, господарських) справах майнового характеру.	http://www.apdp.in.ua/v72/25.pdf Зазначимо, що європейське законодавство, зокрема регламент ЄС № 1896/2006, а також національне законодавство багатьох країн передбачають можливість здійснення наказного провадження в торгових (економічних, господарських) справах майнового характеру.
С. 74-75 Юрисдикція між загальними, господарськими та адміністративними судами розмежується залежно від предмета спору, а не суб'єктного складу сторін.	В Україні прийняли закон про нову судову систему // Варіанти. 3 жовтня 2017 р. https://test.varianty.lviv.ua/publikatsiyi/v-ukraini-priynialy-zakon-pro-novu-sudovu-systemu Крім цього, відповідно до нових правил юрисдикції та підсудності юрисдикція між загальними, господарськими та адміністративними судами розмежується залежно від предмета спору, а не суб'єктного складу сторін.
С. 39 Зі здійсненого аналізу можна визначити, що позовне провадження у господарському судочинстві – це врегульована господарським процесуальним законодавством діяльність суду спрямована на справедливе, неупереджене та своєчасне вирішення судом спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності, та розгляд інших справ, віднесених до юрисдикції господарського суду, з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, держави.	<i>Іванюта Н.В.</i> Функції господарського процесуального права: теоретико-практичні аспекти. – <i>Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.</i> Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.04 – господарське право, господарсько-процесуальне право. – Інститут економіко-правових досліджень НАН України, Київ, 2018. – 538 с. С. 65 У ст. 2 ГПК України визначено завдання господарського судочинства, а саме – справедливе, неупереджене та своєчасне вирішення судом спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності, та розгляд інших справ, віднесених до юрисдикції господарського суду, з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, держави.
С. 81	<i>Полюк Ю.І.</i> Право на звернення до суду за захистом порушених, невизнаних або оспорюваних прав за цивільним

Враховуючи, що розгляд справи здійснюється в порядку письмового провадження (ч.13 ст. 8 ГПК України), можна говорити про існування двох форм його прояву. Відтепер, згідно ч.9 ст. 6 ГПК України, судочинство здійснюється електронній формі, при цьому відповідно до абз. 2 ч. 9 ст. 6 ГПК України у разі неможливості розгляду справи судом в електронній формі з технічних причин більше п'яти днів, що може перешкодити розгляду справи у 82 строки, встановлені цим Кодексом, справа розглядається за матеріалами в паперовій формі. Тобто з системного аналізу норм ГПК України, можна дійти висновку, що в порядку у письмового провадження право на звернення до суду може бути реалізоване у двох формах – паперовій та електронній.	процесуальним законодавством України. - Рукопис. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.03- цивільне право і цивільний процес ; сімейне право; міжнародне приватне право. – Національний університет «Одеська юридична академія», Одеса, 2019. – 239 с. https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/2125U003863/ с. 169 - 170 Враховуючи, що розгляд справи здійснюється в порядку письмового провадження (ч.13 ст.7 ЦПК України), можна говорити про існування двох форм його прояву. Відтепер, згідно з п.1 ч.9 ст.14 ЦПК України, судочинство здійснюється в електронній формі, при цьому відповідно до п.2 ч.9 ст.14 ЦПК України у разі неможливості розгляду справи судом в електронній формі з технічних причин більше п'яти днів, що може перешкодити розгляду справи у строки, встановлені цим Кодексом, справа розглядається за матеріалами в паперовій формі [259]. Аналізуючи наведені вище законодавчі положення, можна дійти висновку, що в порядку письмового провадження право на звернення до суду за захистом першої інстанції за захистом порушених, невизнаних або оспорюваних прав може бути реалізоване у двох формах – паперовій та електронній.
С. 86 Отже, навряд чи такий обов'язок впливатиме на реалізацію права на звернення до суду тому, що не можна відмовити у відкритті провадження з причини, що вимога позивача щодо захисту його права є неефективною.	С. 141 Однак, навряд чи таке нововведення впливатиме на реалізацію права на звернення до суду за захистом, оскільки не можна відмовити у відкритті провадження лише тому, що вимога позивача щодо захисту його права є неефективною.

З цього приводу Кандидат у своїх письмових поясненнях у межах права на відповідь зазначив:

«Збіг із текстом Адамчук Н. (с. 62 дисертації)»

У таблиці ГРД зафіксовано збіг між текстом дисертації (с. 62): «Основним недоліком наказного провадження в Україні слід вважати те, що в разі виявлення в судовому засіданні спору про право суддя відмовляє у видачі судового наказу, після чого кредитор може подати позов із тих же підстав у порядку позовного провадження, що перетворює такий вид судочинства на невиправданий і нелогічний спосіб захисту громадянами своїх прав та інтересів» та публікацією Адамчук Н. «Українське наказне провадження: реальний стан та перспективи його реформування».

Вважаю за необхідне звернути увагу ГРД на наступне. По-перше, зазначений фрагмент у дисертації (с. 62) є частиною підрозділу 1.2 «Порівняльна характеристика позовного провадження з іншими формами вирішення господарських спорів», де здійснюється аналіз різних позицій щодо недоліків наказного провадження. По-друге, слід встановити, чи наведений фрагмент у дисертації є дійсно безпосереднім запозиченням із зазначеної публікації, чи обидва тексти описують ту саму процесуальну ситуацію, яка є загальновідомим фактом у правозастосовній практиці.

Описаний «недолік» - відмова у видачі наказу при виявленні спору та необхідність подавати позов - є загальновідомим практичним наслідком законодавчого регулювання наказного провадження, про який пишуть всі автори, що аналізують цей інститут.

...

Збіг із текстом Згама А.О. (с. 62 дисертації)»

У таблиці ГРД зафіксовано збіг фрагменту: «Зазначимо, що європейське законодавство, зокрема регламент ЄС № 1896/2006, а також національне законодавство багатьох країн передбачають можливість здійснення наказного провадження в торгових (економічних, господарських) справах майнового характеру» - із публікацією Згама А.О.

Повний текст дисертації (с. 62) містить відповідне посилання у виносці на джерела, де досліджується Регламент ЄС № 1896/2006. Більш того, повний аналіз наказного провадження в дисертації (сс. 56–70) є значно ширшим, ніж у публікації Згама А.О., і включає власний аналіз судової практики, порівняльну характеристику моделей наказного провадження (грузинської, російської, української), деталізований розбір процесуальних особливостей видачі судового наказу тощо. Зазначений фрагмент є стандартним вступним реченням при описі загальноєвропейського контексту наказного провадження і не може розглядатися як запозичення наукової концепції.

...

Збіг із текстом Іванюти Н.В. щодо визначення позовного провадження (с. 39 дисертації)»

У таблиці ГРД зафіксовано збіг між визначенням позовного провадження у дисертації (с. 39) та дисертацією Іванюти Н.В. Слід зазначити, що наукова концепція позовного провадження, запропонована у дисертації Соловійова О.Л., суттєво відрізняється від підходу Іванюти Н.В.: здобувачем пропонується «інтегрована концепція позовного провадження», розроблені власні критерії та ознаки позовного провадження у господарському судочинстві, що є науковою новизною роботи.

Водночас базові формулювання завдань господарського судочинства - «справедливе, неупереджене та своєчасне вирішення судом спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності» - відтворюють текст статті 2 ГПК України. Будь-який дослідник, який формулює поняття позовного провадження через призму завдань судочинства, об'єктивно відтворюватиме схожі формулювання, оскільки вони

продиктовані законодавчим текстом. Отже, наявний збіг пояснюється спільним зверненням обох дослідників до одного й того самого періоджерела - тексту закону, а не запозиченням одного автора в іншого.

...

Збіг із дисертацією Полюк Ю.І. (с. 81–86 дисертації)

У таблиці ГРД зафіксовано збіги між текстом дисертації Соловійова О.Л. (сс. 81–86) та дисертацією Полюк Ю.І. щодо форм реалізації права на звернення до суду (паперова та електронна форми) та висновку про неможливість відмови у відкритті провадження з підстав неефективності вимоги позивача.

По-перше, обидва фрагменти описують очевидні, прямо передбачені законом (ч. 9 ст. 6 ГПК України та ч. 9 ст. 14 ЦПК України) правила судочинства. По-друге, висновок про те, що «не можна відмовити у відкритті провадження з причини, що вимога позивача щодо захисту його права є неефективною», є логічним наслідком принципу доступу до правосуддя, закріпленого у статті 6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод. Цей принцип є загальновідомим і відображений у значній кількості наукових праць з процесуального права. Збіг такого висновку у двох дисертаціях є свідченням того, що обидва автори дійшли однакового - очевидного - висновку, а не того, що один запозичив його в іншого.

...

Збіг між публікацією «Особливості судових рішень» та ЦПК України

У таблиці ГРД зафіксовано збіг між публікацією Соловійова О.Л. «Особливості судових рішень у господарському судочинстві» (с. 151) та статтею 263 ЦПК України (вимоги щодо законності та обґрунтованості судового рішення). Публікація аналізує вимоги до судових рішень у господарському судочинстві. Звернення до статті 263 ЦПК України є порівняльно-правовим методом, автор співставляє аналогічні норми ЦПК та ГПК України. Наведення тексту законодавчої норми при її аналізі є неодмінним елементом юридичного дослідження і не може кваліфікуватися як плагіат.

ВИСНОВКИ

На підставі наведеного аналізу вважаю, що висновки Громадської ради доброчесності не відповідають дійсним обставинам справи з таких підстав:

1. Більшість зафіксованих збігів стосується відтворення норм чинного законодавства - ГПК України, ЦПК України, КАС України, що є методологічно необхідним у правовому дослідженні та не може кваліфікуватися як плагіат, оскільки законодавчі тексти не є об'єктами авторського права.
2. Частина збігів пояснюється тим, що обидва порівнювані автори звертаються до одного й того самого періоджерела - тексту закону - і тому об'єктивно відтворюють схожі формулювання.
3. Збіги між власними публікаціями здобувача та дисертацією є повністю правомірними, оскільки зазначені публікації є апробаційними та складають наукову основу дисертації, що прямо відображено в її тексті.
4. В окремих випадках потенційний недолік оформлення (відсутність виноски) міг мати місце, проте це є технічним недоліком, а не систематичною академічною недоброчесністю, і не може бути підставою для звинувачення у плагіаті.
5. Дисертація містить самостійні наукові результати, підтверджені оформленою науковою новизною: авторську інтегровану концепцію позовного провадження, принцип

«віддаленої участі», пропозиції щодо вдосконалення законодавства. Ці результати не є запозиченими і не фігурують у таблиці ГРД».

Громадська рада доброчесності наголошує на тому, що не толерує прояви академічної недоброчесності. При цьому, враховуючи встановлені обставини, зокрема те, що випадки текстових збігів у роботі Кандидата становлять незначний відсоток і обмежуються окремими реченнями та словосполученнями, не мають системного характеру чи ознак запозичення значних фрагментів без належного оформлення посилань, такі збіги самі по собі не свідчать однозначно про наявність умислу на порушення принципів академічної доброчесності. Також береться до уваги характер використаних джерел, специфіка наукового тексту та можливість збігу загальновживаних формулювань, зокрема, юридичних термінів, які є типовими для відповідної галузі.

У зв'язку з цим вказана інформація сама по собі не може свідчити про невідповідність Кандидата критеріям академічної доброчесності та професійної етики, однак є такою, що має бути належним чином врахована під час комплексного оцінювання Кандидата на відповідність посаді судді апеляційного суду, разом з іншими наявними матеріалами та обставинами.

8. Маріупольською об'єднаною державною податковою інспекцією ГУ Міндоходів у Донецькій області (далі - Маріупольська ОДПІ) 05.02.2015 складено висновок за № 2377/10/05-19-17-04 про результати перевірки достовірності відомостей, передбачених п. 2 ч. 5 ст. 5 Закону України «Про очищення влади» Кандидата, який працює на посаді судді Жовтневого районного суду м. Маріуполя Донецької області, в резолютивній частині якого зазначено:

За результатами проведеної перевірки з урахуванням письмових пояснень Кандидата та підтвердних документів встановлено, що Кандидат у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік вказав достовірні відомості щодо наявності майна, набутого ним за час перебування на посадах, визначених у пунктах 1-10 частини першої статті 2 Закону України «Про очищення влади», які відповідають наявній податковій інформації про майно останнього.

За результатами проведеної перевірки з урахуванням письмових пояснень Кандидата та підтвердних документів також встановлено, що вартість майна, вказаного Кандидатом у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік, набутого останнім за час перебування на посадах, визначених у пунктах 1-10 частини першої статті 2 Закону України «Про очищення влади», не відповідає наявній податковій інформації про доходи, отримані ним із законних джерел.

Висновок про невідповідність вартості майна задекларованим доходам, отриманим Кандидатом із законних джерел, Маріупольська ОДПІ мотивувала тим, що у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за відповідний період зазначено квартиру, відомості про яку відсутні в інформаційних базах реєстру прав власності на нерухоме майно. Вказана квартира була придбана у 2006 році за ціною 117 300,00 грн відповідно до договору купівлі-продажу від 05.04.2006. Водночас за даними централізованої бази даних, доходи Кандидата за період з 1998 року по квітень 2006 року

становили близько 41 000,00 грн. Таким чином, податковим органом було поставлено під сумнів фінансову можливість набуття зазначеного об'єкта нерухомості за рахунок задекларованих та офіційно підтверджених доходів.

Не погоджуючись із вказаним висновком Кандидат у 2015 році звернувся до Донецького окружного адміністративного суду із адміністративним позовом до Маріупольської об'єднаної державної податкової інспекції ГУ Міндоходів у Донецькій області (далі - Маріупольська ОДПІ), третя особа, яка не заявляє самосійних вимог на предмет спору на стороні відповідача - Міністерство юстиції України про визнання дій неправомірними та скасування висновку про результати перевірки достовірності відомостей, передбачених пунктом 2 частини п'ятої статті 5 Закону України «Про очищення влади» (том 1 а.с.5-9).

В обґрунтування заявлених вимог Кандидат зазначив, що ним у повному обсязі виконано обов'язок щодо декларування об'єкта нерухомості — квартири. За його поясненнями, зазначена квартира була придбана за рахунок запозичених грошових коштів. Наявність відповідних боргових зобов'язань підтверджується судовим рішенням, яке набрало законної сили, у зв'язку з чим не підлягає повторному доведенню.

Так, Кандидат посилається на [ухвалу](#) Орджонікідзевського районного суду міста Маріуполя Донецької області від 10.08.2012 у справі № 0538/6973/2012, якою визнано мирову угоду, укладену між Кандидатом та його сестрою.

Мотиви постановленої ухвали:

Сестра Кандидата звернулася до суду із позовом до Кандидата про стягнення суми боргу за договором позики посилаючись на наступні обставини. 01.04.2006 Кандидат з метою придбання нерухомості взяв у неї в борг 40 000,00 доларів США, про що склав відповідну розписку. Згідно взятих на себе зобов'язань, сума боргу повинна була повернута відповідачем протягом п'яти років з моменту укладення договору позики, однак останній взятих на себе зобов'язань не виконав, до теперішнього часу борг їй не повернув, в зв'язку з чим просить суд стягнути вказану суму за договором позики з Кандидата.

У судовому засіданні сторони зробили спільну заяву про затвердження мирової угоди і надали її до суду у письмовій формі, підписану обома сторонами.

За умовами мирової угоди, сторони відмовляються від подальшого розгляду справи та від власних вимог за наступних умов:

1) Кандидат погоджується з позовними вимогами, вважає їх справедливими, визнає наявну заборгованість перед сестрою в розмірі 40 000,00 доларів США та в якості погашення заборгованості за договором позики від 01.04.2006 укладеного між ним та його сестрою передає у власність останньої квартиру, належну йому на підставі нотаріально посвідченого договору купівлі-продажу від 05.04.2006.

2) Сестра Кандидата приймає у власність від останнього належну йому квартиру та відмовляється від позовних вимог та вважає обов'язки Кандидата повністю виконаними.

На цій підставі Кандидат вказує, що у Маріупольської ОДПІ були відсутні підстави для висновку про невідповідність вартості майна наявній податковій інформації щодо доходів, отриманих ним із законних джерел.

За результатами розгляду адміністративної справи № 805/967/15-а Донецьким окружним адміністративним судом винесено [постанову](#), якою адміністративний позов Кандидата задоволено частково, скасовано висновок про результати перевірки достовірності відомостей, передбачених п. 2 ч. 5 ст. 5 Закону України «Про очищення влади» від 05 лютого 2015 року № 2377/10/05-19-17-04 в частині висновку, що «вартість майна, вказаного Кандидатом у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік, набутого Кандидатом за час перебування на посадах, визначених у пунктах 1-10 частини першої статті 2 Закону України «Про очищення влади», не відповідає наявній податковій інформації про доходи, отримані Кандидатом із законних джерел».

У свою чергу, Громадська рада доброчесності проаналізувала інформацію щодо доходів сестри Кандидата за період з 1998 по 2006 роки. Так, сестра Кандидата у вказаний період отримала скупний дохід у розмірі 55 368,24 грн (еквівалентно 10 744,46 \$), з яких:

- за 1998 рік – 151,28 грн, що було еквівалентно 61,75 \$ за середнім курсом долара на рік;
- за 1999 рік - 70,49 грн, що було еквівалентно 17,07 \$ за середнім курсом долара на рік;
- за 2000 рік – 105,20 грн, що було еквівалентно 19,34 \$ за середнім курсом долара на рік;
- за 2001 рік – 250,00 грн, що було еквівалентно 46,55 \$ за середнім курсом долара на рік;
- за 2002 рік – 912,94 грн, що було еквівалентно 171,49 \$ за середнім курсом долара на рік;
- за 2003 рік – 7 975,95 грн, що було еквівалентно 1 496,43 \$ за середнім курсом долара на рік;
- за 2004 рік – 12 362,80 грн, що було еквівалентно 2 328,21 \$ за середнім курсом долара на рік;
- за 2005 рік – 15 839,52 грн, що було еквівалентно 3 093,65 \$ за середнім курсом долара на рік;
- за 2006 рік – 17 700,36 грн, що було еквівалентно 3 509,97 \$ за середнім курсом долара на рік.

Таким чином, з урахуванням вказаної інформації сестра Кандидата за період з 1998 по 2006 рік отримала дохід, розмір якого не дозволив би їй позичити Кандидату 40 000,00 \$ у 2006 році, що було покладено в основу затвердженої судом мирової угоди та фактично стало підставою для набуття у власність спірної квартири.

За таких обставин у Громадській раді доброчесності виникають обґрунтовані сумніви щодо реальної фінансової спроможності позикодавця надати Кандидату заявлену суму коштів, а

також щодо достовірності джерел походження цих коштів. Вказане, на переконання ГРД, має стати предметом додаткового дослідження під час співбесіди Кандидата.

9. Відповідно до інформації, наявної у віданні Громадської ради доброчесності, встановлено, що 30.12.2024 Кандидат звернувся до Дарницького управління поліції ГУ НП в м. Києві з заявою про те, що голова ОСББ, за його твердженням, протягом приблизно двох місяців без його відома розмістив у його квартирі невстановлених осіб, які фактично винесли належні Кандидату речі та завезли до помешкання власне майно.

На переконання Громадської ради доброчесності вказані обставини потребують пояснень з боку Кандидата, зокрема, яким чином голова ОСББ мав доступ до помешкання Кандидата та де саме останній перебував протягом двох місяців, коли за його відсутності у квартирі перебували сторонні особи та фактично розпоряджалися майном.

10. Громадська рада доброчесності, встановила, що Кандидата у 2017 році було притягнуто до адміністративної відповідальності за ч. 1 ст. 126 КУпАП у зв'язку з тим, що під час зупинки транспортного засобу в останнього був відсутній поліс обов'язкового страхування.

На переконання Громадської ради доброчесності, необхідно отримати з боку Кандидата пояснення, чому він керував транспортним засобом за відсутності полісу обов'язкового страхування.

11. Кандидат з початку повномасштабного вторгнення тричі здійснював виїзд за кордон. Так, Кандидат перебував за кордоном у період з 17.07.2022 по 24.07.2022, з 21.09.2022 по 27.09.2022, з 10.12.2022 по 08.01.2023.

На переконання Громадської ради доброчесності необхідно отримати з боку Кандидата пояснення щодо підстав та мети здійснених ним виїздів за кордон під час дії воєнного стану в Україні.

11. Відповідно до відомостей із суддівського дос'є (с. 94) Кандидат у своїй анкеті судді від 25.09.2019 серед осіб, які можуть надати йому рекомендації, зазначив, зокрема, .

За даними відкритих джерел, ., колишня завідувача Першої Маріупольської державної нотаріальної контори, перебуває у базі сайту «Миротворець», як особа, яка брала участь у конкурсі для осіб, які претендують на проходження стажування у нотаріуса (рішення № 9 від 29.09.2022 «Комісії з організації стажування та контролю за проведенням Нотаріальної палати ДНР»).

З цього приводу Кандидат у своїх письмових поясненнях у межах права на відповідь зазначив:

«При зверненні до ВККСУ для участі у конкурсі станом на 2019 рік, серед осіб які можуть надати мені рекомендацію, я зазначив завідувачу Першої державної нотаріальної контори Маріупольського нотаріального округу . Мій вибір був обумовлений бажанням надати можливість Комісії отримати об'єктивне судження незацікавленої

особи, яка не пов'язана зі мною професійними відносинами. Знаючи її небайдужість до судової системи та стану відправлення правосуддя у м. Маріуполі, насамперед пов'язаного із нотаріальною діяльністю, мною було прийнято рішення про можливість визначення її серед осіб, які б мали можливість надати мені рекомендацію. Про зазначене мною не ставилась до відома та фактично рекомендацію від неї не отримував. Залишення останньої на окупованій території, та участь у конкурсі для осіб, які претендують на проходження стажування у нотаріуса за рішенням № 9 від 29.09.2022 "Комісії з організації стажування та контролю за проведенням Нотаріальної палати ДНР", вважаю зрадою. Вказане я не міг передбачити, оскільки ані професійних, ані позапрофесійних стосунків не підтримував».

Громадська рада доброчесності враховує надані Кандидатом пояснення та наголошує на тому, що вказані обставини мають бути висвітлені з метою усунення з боку стороннього спостерігача будь-яких сумнівів щодо можливої взаємодії Кандидата з особами, які перейшли на бік окупаційної влади та співпрацюють з ними.

Додатки:

1. Звернення у межах забезпечення Громадською радою доброчесності права на відповідь від 22.03.2026 №03-220326;
2. Пояснення Кандидата в межах права на відповідь без дати.

Координатор Громадської ради доброчесності
(підписано електронним цифровим підписом)

ПРОТОКОЛ**електронного голосування**

(є невід'ємною складовою висновку)

14.04.2026 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 12-ма голосами з 18 голосів членів Ради. Веретільник Ольга повідомила про конфлікт інтересів щодо судді та не брала участі у голосуванні.

У голосуванні взяли участь 12 членів:

1. Батурін Олег
2. Борема Анастасія
3. Горбань Марія
4. Ємець Елеонора
5. Ільницька Світлана
6. Красненко Марія
7. Кривонос Сергій
8. Михалевич Оксана
9. Нагалка Ярослав
10. Олещенко Юлія
11. Панченко Артем
12. Секелик Лілія

Координатор

Громадської

ради

доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)